A°. 1843. — N°. 32.

DONDERDAG, 20 APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 18 April 1843.

Van wege den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daartoe gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1. Aan de Slavin *Magdaleentje*; toebehoord hebbende aan den Boedel wijle F. van ABBENSETS.
2. Aan de Slavin *Leentje* en hare Kinderen *Eduard* en *Saraatje*, *Johan* en *Charles*; toebehoord hebbende aan de Wed. JEOSUAH DE LA PARRA.
3. Aan de Slavinnen *Doortje* en *Jansie*; toebehoord hebbende aan J. C. HESHUIZEN.
4. Aan de Slaven *Josephus* en *Samuel*; toebehoord hebbende aan B. DE LA PARRA.
5. Aan de Slaven *Brigetta*, *Daphina*, *Adriaan*, *Frederika* en *Anna*; toebehoord hebbende aan N. W. BÖHM.
6. Aan den Slaaf *Claries*; toebehoord hebbende aan G. S. DE VEER; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1. MARIA MAGDALIJNTJE ABBENBROEK.
2. LEENTJE WIJNALDUM.
   EDUARD WIJNALDUM.
   SARAATJE WIJNALDUM.
   JOHAN WIJNALDUM.
   CHARLES WIJNALDUM.
3. CAROLINA DOORTJE HEERENBERG.
   JOHANNA HENRICA JACOBA HEERENBERG.
4. JOSEPH MESIAS PENSO.
   SAMUEL WIJNGAARDEN.
5. BRIGETTA LEGEVELD.
   MARIA ELISABETH LEGEVELD.
   ADRIAAN MARTINUS LEGEVELD.
   FREDERIKA LEGEVELD.
   ANNA MAGDALENA LEGEVELD.
   En
6. CLARIES VEERHUIZEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 19 April 1843.

(11938) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van OLFERT JAN MEIJER.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIEN.

TRANSPORTEN.

(9719). Den 12den April 1843, PH. STEINHARD, aan E. A. BOEPEL, van het Huis en Erf; aan de *Maagdenstraat*, Oude Wijk D. No. 343 en Nieuwe Wijk C. No. 76.

Den 13den, EXPLOICTEUR, aan Wed. W. C. KENNEDIJ geb. SWEVEL, van den Grond *Industrie of Maria'slust*, aan de Rijweg naar *Kwatta* c. a.

Den 14den. J. S. RIES, aan SAMUEL SOESMAN, van het Erf en Gebouwen aan de Voorstad *Zeelandia*, over de *Nepveusgracht*, aan de *Groote Waterstraat*, Oude Wijk La. A. No. 23 en thans 1e. Buitenwijk A. No. 134.

Den 19den. T. P. KAERSENHOUT, voor den Boedel SIMICA van WICHERS, aan CORNELIS BETHEL, van het Huis en Erf, aan de *Groote Hofstraat*, Nieuwe Wijk La. D. No. 139 en Oude Wijk La. D. No. 734.

HYPOTHEKEN.

Den 6den April 1843. ADAM STEWART, 1e. *Hypotheek* ten behoeve WM. ELDER, en te vestigen op de Koffij- en Kakao-Plantaadje 1 Lot LL. *Concordia* en toebehooren aan de rivier *Saramacca*.

Den 19den. J. S. SAMSON, 1ste *Hypotheek*, ten behoeve fungerende WEESMEESTERS, voor diverse Minderjarigen, en te vestigen op het Huis en Erf aan de *Waterkant*, Nieuwe Wijk A. No. 168 en Oude Wijk A. No. 71.

Paramaribo, den 19 *April* 1843.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,
A. VAN MEERTEN.

(10014) De fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen, op *HEDEN*, des namiddags ten 4 ure, door den Vendumeester J. E. FAVREAU, publiek doen verkoopen:

De Slavin *Polle* en hare dochter genaamd *Josephina* of *Sophia*; aankomende den Boedel JUDITH J. A. DE VRIES.

Alsmede: eenige *BOEKWERKEN*; toebehoorende den uitlandigen J. A. J. WOHLFART.

Paramaribo, den 20 *April* 1843.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

Fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op *HEDEN* den 20sten dezer, des namiddags ten 4 ure, in het lokaal van hetzelve Departement, door den Vendumeester J. F. FAVREAU, publiek doen verkoopen:

De *GOEDEREN* gevonden in de *desolate* Boedels; ANDRIES ANTON HALFHIDE, MARIA J. FELLMAN Wed. J. VAN MEERTEN, WILHELMINA D. KONNERBROEK, ANNE VAN DER HAAK, LOUIS JOHS. VAN BISSELINGEN en PIETER SLOOTWIJK.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen zijn gevonden; zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 20 *April* 1843.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ
VAN
Weldadigheid.

Het HOOFDBESTUUR dezer Maatschappij, het houden der *OPENBARE VERGADERING*, tot het doen van het JAARLIJKSCH VERSLAG, bepaald hebbende op Dingsdag den 25sten dezer, heeft de Eer ter kennis van het Algemeen en van de Leden in het bijzonder te brengen, dat deze Vergadering zal plaats hebben, in de Zaal boven 's Lands Waag, DES AVONDS ten *half acht ure*.

Het HOOFDBESTUUR voornoemd, noodigt zoo wel de Leden dezer Maatschappij, als de verdere Ingezetenen dezer plaats, ten vriendelijkste uit, deze Vergadering met hunne tegenwoordigheid te vereeren, en door eene talrijke opkomst, den luister dezer Plegtigheid te verhoogen.

Paramaribo, den 13 *April* 1843.

Namens het Hoofd-Bestuur voornoemd,
De Algemeene Secretaris,
H. J. RAATGEVER.

COLLEGIE:
De Vereeniging.

**ALGEMEENE VERGADERING op Zaturdag den 22sten dezer, des avonds ten *acht ure*. (11941)

Paramaribo, den 19 *April* 1843.

De Secretaris,
F. C. COBLIJN.

Nieuwstijdingen.

(*Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 20 Februarij* 1843).

ENGELAND.

Een onzer oppositie-bladen heeft dezer dagen beweerd, dat er weder onderhandelingen gevoerd worden om, door een *huwelijk van de Koningin Isabella en den oudsten zoon van Don Carlos*, de zaken van het Schiereiland voor goed te regelen, welk ontwerp door Frankrijk voortgezet en door Oostenrijk ondersteund zou worden. Het bedoelde blad nam deze gelegenheid te baat, om zich te beklagen, dat de Britsche minister van buitenlandsche zaken, wat de Spaansche aangelegenheden betrof, onder den invloed stond van een onder-secretaris, den Heer Abbington, door en door een Carlist. De *Times* neemt het hierop voor Lord Aberdeen op, betoogt, dat het niet met de verantwoordelijkheid der ministers strookt hen aan te tasten over de gevoelens van ondergeschikten, of het voor te dragen dat zij onder dezer invloed gebukt gaan. Het blad treedt ook in de zaak zelve, het meent, dat de raadgevingen van een voorstander eener gevallene zaak niet zwaar bij eenen staatsdienaar zouden wegen, die het beleid over de buitenlandsche zaken

voert voor een land, dat onder de voornaamste bondgenooten van het bewind der Koningin Isabella behoort. Engeland is verbonden zoowel door een plegtig verdrag als door zijn belang, om de regering te ondersteunen, die gegrond is op den wil des Spaanschen volks. » Het is niet, omdat het liberaal, of constitutioneel, of anti-Fransch is, dat een Engelsch bewind geroepen is de bestaande instellingen in Spanje te handhaven; maar louter en alleen, omdat deze nationaal, omdat zij Spaansch zijn; die instellingen zijn het uitvloeisel van de onafhankelijke keus van een volk, dat naijverig is op zijne regten en op zijne vrijheid. Spanje is meer dan eens van zijne vrijheden berooſd, maar nooit van zijne onafhankelijkheid: en wij weten niet welke laatdunkendheid eenigen vreemden staat zou bewegen, of wat verblinding eenige partij in Engeland zou wegslepen, om te wanen, dat in zulk eene gewigtige zaak, als het huwelijk van de regerende Koningin, het besluit daartoe niet zoude uitgaan van de Koningin zelve, omringd door hare wettige raadgevers in Madrid, maar van eenige kleingeestige en geheime kuiperij, die verondersteld wordt tusschen de hoven van Parijs en Weenen te bestaan. Wij hebben geen beter gezag dan de bewering van het bedoelde blad, dat er werkelijk zoodanige onderhandeling ook maar aangeknoopt zou zijn. Doch veronderstel, dat dezelve niet alleen begonnen, maar gesloten zou zijn — Wat volgt daaruit?

» Is de invloed van Frankrijk en Oostenrijk te Madrid dan zoo overmagtig, dat de eenvoudige bedreiging met een huwelijks besluit van Lodewijk Philips en Prins Metternich de zaak zoude regelen? Frankrijk is te Madrid vertegenwoordigd door een jong man, die geen te groote aanspraak op staatkundige ondervinding maakt; en Oostenrijk wordt er in het geheel niet vertegenwoordigd. Waarlijk, om eene zaak als deze tot een voldoend einde te brengen, zou de grootste bekwaamheid en de meest kiesche wijze van handelen, door den magtigsten invloed geschraagd, worden vereischt.

» Indien zulk eene onderhandeling werkelijk begonnen is, dan aarzelen wij niet haar uit te krijten als eene grove beleediging, der Koningin, den Regent en het Spaansche Volk aangedaan. Wij gelooven dan ook niet aan de mogelijkheid, dat zoodanige voorslagen door Frankrijk gedaan zijn, en althans niet dat Oostenrijk er het oor aan geleend heeft. Maar indien zij gedaan zijn, dan is die daadzaak alleen reeds genoegzaam om derzelver mislukking te verzekeren. Wat meer zou de gansche Spaansche natie opzetten tegen zulk eene bemoeijing om der Koningin een gemaal te geven, die zoo gehaat en verwerpelijk is ten hove als bij het land! Bezwaarlijk kan men gissen in welk eenen vorm, van bedreiging of bevel, zulk een kandidaat tot de eer van zoodanige hooge waardigheid naar Madrid zou worden overgebragt; maar, indien men bedreiging besigde, dan durven wij beweren, dat het de eerste maal in de geschiedenis der volken zijn zou, dat de Koningin van een groot Rijk van een vijandig eedgespan den last zou hebben ontvangen eenen gemaal te kiezen.

» De keuze der Koningin van Spanje is zeker door omstandigheden beperkt; en zij is, door al de overleveringen van Europesche staatkunde, zoowel als door haren pligt jegens haar volk gehouden geene keuze te doen, die tegen de veiligheid en onafhankelijkheid harer kroon zoude aandruischen. In zoo verre mogen de raadgevingen van Engeland ontwijfelbaar strekken om de gevaren af te keeren, die uit zulk eene onstaatkundige keus onmisbaar zouden voortvloeijen; maar hiermede eindigt de pligt van hare landgenooten en hier buiten hebben zij geen regt iets meer te doen, dan hetgeen noodig is om aan de Koningin, den regent en de Cortes, de uitoefening van derzelver vrije keuze te verzekeren."

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

Vrijdag, 14 *April* 1843.

Een kwart aandeel in het bloote *ERF*, gelegen aan de Steenbakkerijstraat, N. W. La. C No. 102. — *f* 130. — JOHANNA van J. C. KOCK.

Een kwart aandeel in het bloote *ERF*, gelegen als voren, Nieuwe Wijk La. C. No. 103. — *f* 150. — Dezelve. — Beiden aankomende *HERMANUS van HERMANUS van BUTTNER*, als voor een vierde Erfgenaam van den Boedel HERMANUS VAN BUTTNER.

Door- en ten huize van den Vendumeester *J. F. FAVEREIJ*.

Vrijdag, 14 *April* 1843.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan den Ouden Oranje Tuin, Nieuwe Wijk La. A. No. 271; aankomende den uitlandigen *TH. CORDUA*. — *f* 2,150. G. F. PLUNKETT.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd Schoner Kofschip *Snelheid*, Kapt. F. J. Kamp. — Adres bij L. D. J. van Bommel. » Sluit 22 dezer.

Het gekoperd tweedeks Barkschip *Maria Frederika*, Kapt. K B. de Weerd. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het nieuw gebouwd gekoperd tweedeks Fregatschip *Lodewijk Anthonie*, Kapt. R. Tjebbes. — Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit 28 April.

Berouw en Bekeering.

In eene kleine landstad van het Fransche Gewest Languedoc werd, eenige jaren geleden, een geordend geestelijke door de regering verzocht, eenen misdadiger tot den dood voor te bereiden. Deze vervulde de pligten van zijn ambt met de meeste getrouwheid, poogde den ongelukkigen een levendig besef van zijnen rampzaligen toestand, en daardoor een waar berouw over zijn misdrijf, in te boezemen, trachtte hem, onder deze voorwaarden, door de hoop op vergeving zijner zonden, te vertroosten, en hem, door dit een en ander, te wapenen tegen den verschrikkelijken dood, welke hem te wachten stond. Dan, de ongelukkige, bij al deze vertoogen, eene blijkbare verstrooijing van gedachten aan den dag leggende, stelde hem de geestelijke zijn kort aanstaand sterfuur en zijn treurig lot voor oogen, en toonde hem aan, hoe belangrijk het, in zijn geval, voor hem ware, om alle verstrooijing uit zijn hart en zijne gedachten te weren. » Gij hebt gelijk;" — antwoordde de ter dood veroordeelde — » maar is het denkbeeld, dat het in uwe magt staat, om mijn leven te redden, geene verontschuldiging genoeg voor mijne verstrooijing?" — » Onmogelijk," — hernam de Geestelijke — » hoe zoude ik uw leven kunnen redden; en zoo ik daartoe al in staat ware, zou ik dit dan nog kunnen zonder mij te bezondigen? Zou ik daardoor u niet gelegenheid geven tot nieuwe wanbedrijven, en mij niet al het kwaad te verwijten hebben, dat gij alsdan zoudt bedrijven?" — » Indien dit uwe eenige zwarigheid zij," — hervatte de roover — » dan ben ik van mijn leven zeker. Ik geef u mijn woord, en belooſ u, voor het oog van een alwetend God, dat ik mij nimmer aan nieuwe euveldaden weder zal schuldig maken. Ik erken, hoe onregtvaardig ik gehandeld heb, en ben de doodstraf te nabij geweest, om mij nog eens aan het gevaar daarvan bloot te stellen." — Eindelijk liet zich de Geestelijke bewegen, om alles te zijner redding aan te wenden, en het mogt hem dan ook gelukken, dezen ongelukkigen, door voorspraak van aanzienlijke personen bij zijne Regters, de vrijheid weder te bezorgen.

Vijftien jaar daarna reisde juist deze zelfde gevoelvolle Priester door het Ardennerwoud, en geraakte des avonds in hetzelve verdoold. De nacht naderde, en hij dacht met ijzing aan de gevaren, welke hem, in dit onveilig, en wegens vele geweldenarijen zoo berucht oord, boven het hoofd hingen. Toevallig eenen boer, die in het bosch rondliep, ontmoetende, vroeg hij hem naar den regten weg, waarop deze aanbood hem dien te wijzen; er echter bijvoegende, dat dezelve zeer gevaarlijk was, uithoofde eener bende roovers, die overal stroopten, zoodat hij hem aanried, liever den nacht in zijne hut door te brengen. De Geestelijke bevond zich eenigermate verlegen. Aan den eenen kant vreezende, dat deze man welligt zelf ten oogmerk had, om hem uit te plunderen; doch ook aan den anderen kant begrijpende, dat hij in zijne magt was, besloot hij, om zich aan hem te vertrouwen. Met siddering volgde hij derhalve zijnen geleider; maar zijne vrees verdween, toen hij op eene hofstede kwam, en vernam, dat de boer daarvan de eigenaar was, en deze, bij hunne intrede in huis, zijner vrouw beval, om voor het onthaal van zijn' gast eenen goeden maaltijd gereed te maken. Terwijl dit geschiedde, kwam de landman met drie kinderen in het vertrek, plaatste, zich voor den geestelijke en zeide: » Mijne kinderen! dankt dezen eerwaardigen man op uwe knien; gij hebt uw leven aan hem te danken; want hij heeft uw' vader voorheen van den dood gered." Thans herkende de geestelijke in zijnen gastvrijen waard denzelfden roover, dien hij vijftien jaar geleden, uit zijnen kerker bevrijd had. De vreugd was algemeen; hij werd door het geheele huisgezin met liefkozingen en dankbetuigingen overladen, en allen beijverden zich, om hem de teederste blijken van erkentenis te geven.

Onder den maaltijd verhaalde de landman het vervolg zijner geschiedenis, tot op het oogenblik, waarop hij den redder van zijn leven in het bosch gevonden had, op deze wijze: » Na dat ik door uwe bewerking in vrijheid gesteld was, bedelde ik door Languedoc, met het heilige voornemen, om mijne beloofte aan God en u gestand te doen, tot dat ik eindelijk hier in mijne geboorteplaats kwam. Ik begaf mij in dienst van den eigenaar dezer landhoeve, en won, door getrouwheid en vlijt, zoo zeer zijne achting dat hij mij zijne dochter ten huwelijk gaf. Na zijn' dood werd ik erfgenaam van zijn geheel vermogen, en de Hemel zegende mijnen arbeid. Ik ben mijn geluk naast God alleen aan u te danken, en zal dit nooit vergeten. Thans, nu ik u nog eenmaal gezien, en gelegenheid gevonden heb om u mijn' dank te betuigen, zal ik gerust sterven." Hoe zeer ook de Geestelijke weigerde, om eenige belooning aan te nemen, konde hij echter de dringende bede van den landman, om eenige dagen bij hem te blijven, niet wederstaan. Hij genoot een uitmuntend onthaal, en ontving alle mogelijke blijken van de zuiverste erkentenis. Toen de dag van zijn vertrek bepaald was, drong de boer er op aan, dat hij zich van zijne paarden zoude bedienen, en vergezelde hem in persoon tot aan de grenzen, waar hij eindelijk, onder eenen vloed van tranen, het teederste afscheid van zijnen redder nam.

Te Parijs is onlangs overleden, een man met name S. die bij zijnen dood vele schulden en twee nog onbezorgde kinderen achterliet. Zijn vriend, het Parlementslid F., met den droevigen toestand der overgeblevenen bewogen, besloot aanstonds, om zijne uitgaven te verminderen, schafte tot dat einde de meeste zijner bedienden, benevens zijn rijtuig, af, ging in een der voorsteden wonen, en begaf zich dagelijks van daar, steeds door éénen bediende vergezeld, te voet naar het Parlement, om zijne ambtspligten te vervullen. Dit zijn gedrag bragt hem weldra onder verdenking van *gierigheid* en gebrek aan wereldkennis, en hij moest zich uit dien hoofde velerhande laster laten welgevallen. Na verloop van eenigen tijd, trad F. eindelijk in zijnen vorigen stand terug, en had intusschen een som van 20,000 Livres (meer dan 9000 Gulden) bijeengebragt, welke hij nu ten beste van de twee kinderen zijns gestorvenen vriends besteedde.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.